

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214205615
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8214205615.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: G. I., A.: XX.XX.XXXX, W. P., O. XXX, do 30.06.2016 za účasti: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 1, IČO: 42 264 154, o zaplatenie 11.499,68 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 01.08.2017, č. k. 2C/89/2014-146, jednomyselne takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania.
- II. Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom vyslovil, cit.:
„I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.682,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z 1.682,88 Eur od 12.08.2013 do zaplatenia zastavuje.
II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.
III. Súd žalovanej a Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ nárok na náhradu trov konania nepriznáva“.
2. Spor právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 1, § 2 písm. e). § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. a) až i), § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., § 39, § 52 ods. 2 a 3, § 54 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., § 5b zákona č. 250/2007 Z. z.
3. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie uznesením z 17. 06. 2014, č. k. 2C/12/2014-38 vo vzťahu k žalovanému v 2.rade z dôvodu späťvzatia žaloby konanie zastavil, nakoľko tento zomrel pred podaním žaloby na súde a nárok voči žalovanej o zaplatenie 11 499,68 Eur s prísl. vylúčil na samostatné konanie. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. a pôvodne žalovaní v 1.a 2.rade dňa 23.01.2007 uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluvu“), ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebného úveru vo výške 9.958,18 Eur (pôvodne 300.000,- Sk). Slovenská sporiteľňa, a.s. výzvou z 21.12.2009 vyzvala žalovaných na zaplatenie pohľadávky, ktorá vznikla v dôsledku omeškania. Nakoľko žalovaní dlžnú pohľadávku nezaplatili, Slovenská sporiteľňa, a.s. v súlade s 7.6.1 VOP listom zo dňa 20.05.2013 oznámila žalovaným v 1.a 2.rade, že ku dňu 17.05.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, ktorý im bol poskytnutý, čím sa pohľadávka stala splatnou v celom rozsahu. Dňa 27.06.2013 Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila pohľadávku na žalobcu. Súd prvej inštancie sa preto zaoberal, či bola pohľadávka platne postúpená a či je žalobca aktívne vecne legitimovaný. Uzavrel,

že podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli splnené, keďže bolo preukázané, že žalovaní poslednýkrát na úver zaplatili 30.05.2012 sumu 10,- Eur, mimoriadnu splatnosť úveru právny predchodca žalobcu vyhlásil k 17.05.2013, pohľadávku postúpil dňa 27.06.2013. Pohľadávka tak žalobcovi bola postúpená platne. V ďalšom súd prvej inštancie skúmal, či predmetná zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom. Uzavrel, že zmluva neposkytuje dostatočný podklad pre zistenie, koľko je dlžník povinný na úver zaplatiť, čo splátku tvorí. Známa zo zmluvy je len jej výška, ale už nie to, z čoho sa skladá.. Absencia podstatnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy tak mala založiť absolútnu neplatnosť právneho úkonu ako takého. Poskytnutím úveru sa žalovaní na úkor žalobcu (predtým právneho predchodcu), neoprávnene obohatili, a to o sumu 9.759,02 Eur. Žalovaní žalobcovi uhradili 5.207,13 eur, a preto nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu 4.551,89 Eur. Nakoľko však došlo k premičaniu právneho nároku na zaplatenie, súd prvej inštancie nemohol žalobcovi túto sumu priznať. K vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných došlo dňom 23.01.2007, kedy im bol úver poskytnutý. Právny predchodca sa mohol účinne domáhať vydania tohto obohatenia najneskôr do 24.01.2009. Žaloba bola na súd podaná dňa 03.03.2014, teda po uplynutí lehoty. Výrok o trovách konania odôvodnil v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok („CSP“).

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania. Namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym záverom, keďže v zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. platí, že pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. Keďže žalovaní úver začali čerpať, čo potvrdila aj samotná žalovaná, žalobca má za to, že zmluva je platná. Citovaná zákonná úprava je lex specialis k všeobecnej úprave uvedenej v Občianskom zákonníku. Súd prvej inštancie tiež nesprávne posúdil absenciu podstatných náležitostí v zmluve. Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti a aj keby v zmluve absentoval údaj o konečnej splatnosti úveru, táto skutočnosť v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 nezakladá bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Tento následok zákonodarca spája len s absenciou RPMN, pričom tento údaj v zmluve bol riadne uvedený. Žalobca tiež namietal, že súd prvej inštancie spolu s rozhodnutím o zastavení konania mal rozhodnúť aj o vrátení časti súdneho poplatku. Súd však rozhodol len o zastavení konania a súdny poplatok žalobcovi nevrátil. Navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť, eventuálne ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil trovy odvolacieho konania.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná. Poukázala na skutočnosť, že spoludlžník, t. j. U. I. zomrel dňa XX.XX.XXXX, t. j. pred podaním žaloby. Žiadala, aby súd ustálil, že pri úmrtí klienta úver zaniká, v danom prípade jeho polovica. Navyše, úver bol poskytnutý inej osobe bez jej súhlasu a vedomia, čo podľa § 524 Občianskeho zákonníka nie je prípustné. Navrhla odvolanie žalobcu zamietnuť.

6. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Poukázal na ust. § 524 ods. 1 a § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle cit. ustanovení vyjadrenie žalovanej nemá žiadny právny základ. Navrhol, aby odvolací súd podanému odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

9. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) a žalovanou a jej t. č. už nebohým manželom U. I. (zomrel XX. XX. XXXX) pôvodne žalovaným v

2. rade bola dňa 23.01.2007 uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 9.958,18 Eur (300.000,- Sk). Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 10.01.2017. Predmetná zmluva je v zmysle § 52 a nasl. OZ a v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvou spotrebiteľskou.

10. Súd prvej inštancie výzvou zo dňa 23.11.2016 písomne vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, preukázal, že pri postúpení pohľadávky bol dodržaný postup v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, resp. aby žalobca preukázal doručenie výzvy žalovaným právnym predchodcom žalobcu (č. l. 91 spisu).

11. Dňa 07.12.2016 bolo súdu prvej inštancie doručené vyjadrenie žalobcu ako reakcia na výzvu súdu. Súčasťou vyjadrenia boli aj nasledujúce prílohy: Výzva zo dňa 21. 12. 2009, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013 a Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.05.2013, (s predloženými doručenkami), z ktorého vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a. s. ku dňu 17.05.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru (č. l. 92 - 102 spisu).

12. Dňa 27.06.2013 bola podpísaná Zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a EOS KSI Slovensko, s. r. o. (žalobca v tomto konaní).

13. Odvolací súd v prvom rade posúdil správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval, že pohľadávka žalobcovi bola platne postúpená, a preto nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu nebol zistený. S týmto záverom sa však odvolací súd nemôže stotožniť; považuje ho za vecne nesprávny z nižšie uvedených dôvodov:

14. Zo spisu vyplýva, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania vznikol z bankového úveru, regulovaného špeciálnou právnou úpravou Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

15. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 3 ZoB podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť.

16. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Teda pohľadávka zodpovedajúca takémuto peňažnému záväzku je nesplácaný určitú dobu dlh.

17. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.

18. Podľa § 92 odsek 8 ZoB, (pôvodne išlo o § 92 ods. 7 ZoB), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných

záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka realizovať pred postúpením pohľadávky. Žalobca však takéto oprávnenie podľa názoru odvolacieho súdu nemá.

20. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

21. Na základe vyššie uvedeného má odvolací súd za to, že v danej veci nemožno dospieť k inému právnomu záveru než k tomu, že pohľadávka nebola na žalobcu platne postúpená.

22. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatený úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.

23. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Postúpiť tak možno bankovú pohľadávku v tej časti, ktorá je po splatnosti, iba po výzve na splnenie pričom výzva musí byť písomná a musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

24. Čo sa týka podmienky písomnej výzvy pre jej splnenie bolo nevyhnutné, aby sa písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníkov, teda žalovanej a jej toho času už nebohého manžela, pôvodne žalovaného v 2. rade. Nestačilo teda len písomnú výzvu vyhotoviť, ale ju aj odoslať a doručiť dlžníkom. V súvislosti s písomnou výzvou je potrebné dodať, že vo vzťahu k tejto listine nebolo preukázané, že by bola žalovanej a pôvodne aj žalovanému v 2. rade aj reálne doručená. So zreteľom na uvedené má odvolací súd za to, že táto podmienka pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách splnená nebola.

25. Z obsahu spisu je zrejmé, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru poskytnutého žalovaným dňa 17.05.2013. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20. 05. 2013, v ktorom právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných, aby do 15 dní od prevzatia tohto oznámenia splatili celú výšku pohľadávky, bolo žalovanej v 1.rade uložené na pošte dňa 28.05.2013 a pôvodne žalovanému v 2.rade bolo doručené dňa 28. 05. 2013 (č. l. 98 - 101 spisu). K postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a. s. na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o. došlo dňa 27.06.2013. Z uvedeného je tak zrejmé, že právny predchodca žalobcu nesplnil zákonom vyžadované podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle Zákona o bankách, v dôsledku čoho je potrebné postúpenie predmetnej pohľadávky posúdiť ako neplatné. Nakoľko pohľadávka právneho predchodcu žalobcu nebola na žalobcu platne postúpená, žalobca nie je v konaní, v ktorom si uplatňuje pohľadávku z neplatného postúpenia, aktívne vecne legitimovaný.

26. Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že žiadnym spôsobom nepochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie by mala banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

27. V zmysle uvedeného žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom daného konania, keď bez platného postúpenia záväzku niet na strane žalobcu dostatok aktívnej legitímácie uplatňovať bankovú pohľadávku.

28. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že v oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti, a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa.

29. Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II.ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I.ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný.

30. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

31. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil. Vo vzťahu k námietkam žalobcu ohľadne vrátenia časti súdneho poplatku, odvolací súd uvádza, že o tomto bude rozhodovať súd prvej inštancie, ktorý rozhodne aj o výške náhrady trov konania.

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).